

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

kommen principielt urigtigt at tale om at erstatte Tab til Landbruget, som det har lidt i de to Maaneder, der er gaaet, uden at man vil tage Konsekvenserne over for Tusinder, ja, sikkert Hundredetusinder andre Borgere i Samfundet, som har lidt Tab — for nogles Vedkommende mindre Tab, for andres større Tab. Dernæst vil jeg gerne sige, at selv om man kunde gøre det og det vilde være retfærdigt og forsvarligt over for andre, vilde det dog være komplet umuligt bag-efter at fordele saadanne Beløb retfærdigt. Det kunde maaske gaa med Hensyn til Smør og Flæsk, men det er komplet umuligt med Hensyn til Æg. For de første Varers Vedkommende er det antagelig ogsaa umuligt, men det vilde, hvis det kunde lade sig gøre, være ulige lettere end med Hensyn til Æggene. Baade af praktiske og principielle Grunde og af Hensyn til Retfærdigheden, af Hensyn til andre, der i høj Grad kan føle sig forurettede, kan der sikkert ikke være Tale om, hvis man vil føre en forsvarlig Politik, at udrede Erstatning for den Tid, der er gaaet, for Landbrugets Vedkommende, da dets Indtægter er holdt gennem de to Maaneder, altsaa indtil Fremsættelsen af Forslaget om de 6 pCts Forhøjelse af Eksportværdien af de Varer, hvis Priser fastsættes enten i Sterling eller i Henhold til Sterlingkursen.

Forslaget er motiveret fra min Side baade i Bemærkningerne og i mine Udtalelser med Faren for en Produktionsnedgang under den nuværende Situation, hvor Priserne paa de fra Udlandet indførte Raastoffer ligger paa en Højde, der slet ikke svarer til de Indtægter, Landmændene har af deres Eksportvarer. Det er naturligvis rigtigt, som det er sagt gentagne Gange her fra denne Talerstol i Dag, at forhaabentlig gaar det saadan, at Udlandet bliver nødt til at betale Produktionsomkostningerne ved Fremstillingen af de Varer, det køber af os, og det er sikkert ogsaa rigtigt, som det blev sagt for lidt siden, at aldrig har man set en Krig, hvor det har været muligt at holde Priserne nede paa de allermest nødvendige Livsformødenheder. Derfor kan der ikke være Tvivl om, at Priserne vil rette sig, fordi de, der køber vore Varer, i hvert Fald maa betale, hvad det koster at fremstille dem. Men da det ikke er sket endnu, er der Fare for en Produktionsnedgang, og jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Løje og andre, der har sagt, at denne Fare truer meget stærkt. Derfor vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som mente, at Forslaget var ube-

grundet, at det sikkert ikke alene vil være i Landmændenes Interesse, at man ved et saadant Forslag søger at opretholde Produktionen, men det vil i høj Grad være af Interesse for Arbejderne, at man kan opretholde Landbrugsproduktionen og derved skaffe Midler hjem til Landet, saaledes at vi ogsaa kan opretholde Produktionen i andre Erhverv. Det er et Problem, som maa løses, hvis man ikke vil lade det hele gaa sin skæve Gang og se Produktionen og Eksporten gaa ned og dermed se en Nedgang af de Værdier, vi faar hjem fra Udlandet, saaledes at ogsaa Produktionen i andre Erhverv gaar ned. Derfor foreslaar vi, at man i en kort Periode, tre Maaneder, søger at undgaa en saadan Udvikling ved at fordele Tabet saaledes, at det ikke skal bæres af Landmændene alene.

Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, som anbefalede Forslaget, udtalte Ønsket om en anden Titel, idet han mente, at det i Virkeligheden ikke var en Udligning af Misforholdet, men en Forhøjelse af Landbrugets Eksportpriser, det drejede sig om. Jeg vil hertil sige, at § 2 indeholder udtrykkeligt Bestemmelser, der gaar ud paa at nedsætte Udgifterne, og derfor synes jeg, i alt Fald indtil jeg ser en bedre Titel udformet, at Titelen, som den foreligger, er rigtig efter Forslagets Ordlyd og Hensigt. Men naturligvis er jeg rede til at forhandle om dette Spørgsmaal ligesom om Forslagets Enkeltheder i det Udvalg, jeg forstaar bliver nedsat til Behandling af Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen udtalte i sin Ordførertale, at hele Landbruget staar enigt mod Forslaget. Ja, det udtalte han flere Gange, men til sidst sagde han alligevel: Ja, der er ganske vist en Klat Husmænd, der staar sammen med det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen for Forslaget. Jeg kunde ikke lade være med at komme til at tænke paa tidligere Tidens Storbønders Foragt for Husmændene, en Foragt, som jeg dog troede efterhaanden var overstaaet. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen er Formand for en Organisation, som repræsenterer op imod Halvdelen af danske Landmænd, saa jeg synes, at lidt mere Hensyn til andre Menneskers Opfattelse havde klædt det ærede Medlem. I det hele taget var den Tale, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen holdt, en eneste Trusel om, at Landbruget — det vil sige det større Landbrug — nu skulde tvinge deres Vilje igennem. Uanset at det er et lille Mindretal af den danske Befolkning, anbefaler det ærede Medlem meget